

Plébániai Hírlevél

A 48-as Forradalom a Szombathelyi Egyházmegyében

Az 1848-as forradalom különös helyzetben találta a magyar katolikus egyházat, hiszen a francia forradalom kitörésével szinte egyidejűleg érte el hazánkat az egyházellenes, liberális korszellem. Ennek következtében az egyházon belül is megbomlott a fegyelem, mind a világi papság, mind pedig a szerzetesek körében. Ez a nemzeti-forradalmi és szabadelvű szellemiség hatotta át a szombathelyi klérus egy részét is, akik 1848. április 15-én radikális reformkövetelésekkel jelentek meg a nyilvánosság előtt. Így történt, hogy több olyan tétel is megjelent ebben, amely az egyház tanításával szemben állt. Többek között kérték a papi ruha viselésének eltörlesztését, a zárdák, kolostorok feloszlását. (E túlzások persze egy idő múlva lecsengtek.)

A papság éppen ezért megosztottan viseltetett a forradalmi eseményekkel szemben. (Amiben nem kis szerepe volt annak, hogy a forradalom 16 pontjának hatására megszűnt az egyházi tized...)

A szombathelyi püspök, Balassa Gábor például aulikus (királyhű) szellemiséget képviselt, mégis megáldotta a nemzet-örök zászlóját Szombathelyen.

Mikor a szabadságharc kitört, a Szombathelyi Papnevelő Intézetből három kispap: Csecsinovits Ferenc (a későbbi Kemenes Ferenc veszprémi nagyprépost), Illés Ferenc, a későbbi szombathelyi nagyprépost és Révy Ferenc, a későbbi egyházasfalui plébános is bevonult, s honvédként végigküzdötték a szabadságharcot, majd azt követően sokáig bujkálniuk kellett. Az események nyilván érintették a szerzetesrendeket is. A szombathelyi domonkosok kolostorukat katonai kórháznak rendezték be, s az épületet csak a szabadságharc után kapta vissza a rend.

A fentiek fényében kijelenthető, hogy a forradalom és szabadságharc, valamint az azt követő megtorlás az egyház életét alaposan felforgatta. A helyzet korántsem volt egyértelmű, a kortársak számára nehéz volt eldönteni, mi a helyes és mi a helytelen. Ráadásul a gyorsan változó események sora csak tovább bonyolította a helyzet helyes megítélését.

(**Pál Ferenc** levéltáros-történész)

Jegyesoktatás – a felkészítők szemével

Harmadik alkalommal veszek részt ebben a programban. Évente változó létszámban jelentkeznek fiatalok a katolikus egyházi szertartást kérő házassági előkészítésre. Most 7 ilyen párral beszélgetünk hétről-hétre. Egy-egy alkalommal hasonló ritmusban telik a szombati délelőtt: reggel kilenckor találkozunk. Imádságban keressük a kapcsolatot a minket közösségbe szólító Felséges Istennel. Majd különböző témákban hallgatunk meg előadásokat:

1. A házasság szentség, 2. Szeretetnyelvek – hogyan fejezzük ki szeretetünket, 3. A család, ahonnan jövök, 4. A testünk, a szexualitás és a természetes családtervezés, 5. Kommunikáció és konfliktuskezelés, 6. Családi élet, ünneplés, időbeosztás, anyagiak, 7. Imádság helye a családban, 8. Agapé.

A kötetlenséget segíti az elhangzottakat követően egy szérién tízórás, tea, beszélgetés, majd a kiscsoportos foglalkozás során személyes tapasztalatokról beszélgetünk, hitből fakadó tanúságtételek szólnak meg, kérdéseket intézhetünk oda vissza jövevények és szervezők

élethelyzeteket oszthatunk meg egymással. Szóval dinamikusnak töltött másfél-, két órás időszakasz következik. Posztmodern világunk emberiségének jelentős része is vágyik a jó és életre szóló házasságra, bár sokak számára kezd már hihetatlenné válni, hogy ez jó eséllyel megvalósulhat. Ezért kiemelt küldetése van a hívő katolikus családoknak, akik tanúságot tehetnek arról, hogy a kölcsönös, és életre elkötelezett szeretet lehetséges; valamint, hogy e szeretetre alapozva létezhet boldog családi élet. Arra kérjük a házasság szentségére készülő fiataljaikat, hogy a kurzus alatt tegyék napjaik témájává:

1) Hogy „kis egyház” vagyunk.

2) Fel vagyunk szentelve arra, hogy egymás iránti mindig megújuló szeretetünk tanúsíthassa környezetünk előtt a Szentháromság szeretet-egységét.

3) Hogy életünk alapja és egyben küldetésünk úgy szeretni egymást, ahogy Krisztus szereti egyházát, azaz életét adja érte.

4) Hogy az Egyház bennünk látja/reméli az új evangelizáció első küldötteit – hogy életünk és szeretetünk meghívás legyen a mai világ és a fiatalok felé a keresztyén házasságkötésre és családalapításra.

(Oláh Csanád)

NAGYBÖJT IV. HETE A SZENTÍRÁSSAL, ELMÉLKEDÉSSSEL ÉS TETTEKKEL

Március 14. Nagyböjt 4. vasárnapja	2 Krón36,14-16. 19-23 Ef 2,4-10; Jn 3,14-21	Ezt mondja Jánosnál Jézus: egykor régen a kígyóra emelt tekintet gyógyította meg az embert – de ez a kígyó én vagyok azon a fán, amelyen függeni fogok. Erről a fáról nem a félrevezetés szava érkezik, hanem a megmentő szeretet Igéje.	Keresztet vetek nyíltan, ahol keresztet látok.
Március 15. hétfő	Iz 65,17-21; Jn 4,43-54	Az Élőre való feltekintésünk megszabadít minket... az önerőből képesnek-lenni-akarás és az istennek-lenni-akarás általi megbabonázottságunkból.	Imádkozom hazámért, általi vezetőinkért.
Március 16. kedd	Ez 47, 1-9.12; Jn 5, 1-16.	Csak akkor tárul fel előttünk a megváltás, a szabadság, az igazság birodalma, ha elfogadjuk ennek a kifejezés-módnak a szenvedőlegességét.	Megvallom Jézust ott is ahol számomra kényelmetlen lenne.
Március 17. szerda	Iz 49,8-15; Jn 5,17-30	Csupán akkor lehetünk megváltottak, ha az, akitől elszakítottuk magunkat, újra közeledik hozzánk, és Ő nyitja meg előttünk a viszony útját, amit mi semmilyen módon nem tudunk kikényszeríteni.	Kérem Jézustól a gyógyuláshoz vezető belső sebzettségemektől, félelmeimemtől.
Március 18. csütörtök	Kiv 32,7-14; Jn 5,31-47.	Amikor az ember hagyja beemelni magát a (teremtettségi) viszonyba, akkor megváltozik az, amiben egykor kudarcot vallott, átalakul a történelem, Isten cselekszik.	Ma a hálaadó és dicsőítő imádságban szolgálom az Úrnak.
Március 19. Szent József, Szűz Mária jegyese	2Sám 7,4-5a. 12-14a.16; Róm 4,13. 16-16. 22; Lk 2,41-51a	A gyakran túl zajos világ nem engedi át Isten hangját. Tanuljuk meg Szent József csendjét! (XVI. Benedek, 2005. dec. 18.)	Fél órát csendben töltök el – gondolataimat, hangulataimat, érzéseimet is elnyugtathatva.
Március 20. szombat	Jer 11, 18-20; Jn 7, 40-53.	A jó és a rossz valóságának tagadása egyedül a hatalmat, az erőt teszi valóságossá. Másként fogalmazva: ez azt jelenti, hogy megtagadjuk a létet, mint tőlünk független és minket meghatározó valóságot, hogy kizárólag a szabadság számítsa.	A szavaim nyomán keletkező felelősségre odafigyelek.

HIRDETÉSEK:

2021. március 19-én ünnepli gyémántmiséjét Horváth ALBIN atya.

1930-ban született, 1946-ban lépett be a Ferences Rendbe, Bucsuszentlászlón volt novícius. Amikor a szerzetesrendeket 1950 nyarán feloszlatták, még csak egyszerű fogadalmas testvér. 1951-ben a Szombathelyi Hittudományi Főiskola hallgatója lett, majd akadályoztatása miatt 1953-ban Ajkán bányász lett, ezután 27 hónapot töltött munkaszolgálatban. Teológiai tanulmányait Budapesten folytatta, majd Esztergomban fejezte be. 1961 márciusában részesült a papság szentségében.

Számos helyen teljesített szolgálatot, így Buzsákon, Lengyeltótiiban, Taszáron, Csabrendeken, Miháldon, majd Lengyeltótiiban. 19 évig Taszáron plébános. A népviseletéről ismert Buzsákon kis múzeumot is alapított. Amikor a Szűz Máriáról elnevezett Provincia 1989-ben újjáéledt, a rendtartomány vezetőségi tagja lett. 2003-tól – Segesd plébánosaként – szolgált, majd 2004-ben a szombathelyi kolostorba került, jelenleg az egyházmegye Papi Otthonában él, tavaly november 13-án ünnepeltük 90. születésnapját.

Ígértet kaptunk, ha javul a járványügyi helyzet, itt a templomunkban is felköszönthetjük őt – addig is a Jó Isten áldását, sok erőt, jó egészséget kívánunk neki!

Csütörtökön 18-án 17.00-kor a járványügyi szabályok betartása mellett elsőáldozási megbeszélést tartunk a 2021 őszi elsőáldozásra készülő szülőknek.

KIADJA: Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánia • **CÍM:** 9700 Szombathely, Szent Erzsébet tér 1.
SZERKESZTŐ: Dancs István • **FELELŐS KIADÓ:** P. Tokár János ofm • **KÉSZÜLT:** 250 példány